

Šiame numeryje
skaitykite

2 psl.

Tradicinė DŽIUGADIE-
NIO šventė sulaukė daug
garbių užsienio svečių

Neblėstantys įspūdžiai iš
vieno seniausių
pasaulio miestų Atėnų

3 psl.

„Angelų trimių“
savininkė

Iš baseino — į upių ir
ežerų glėbį

4 psl.

Trys kaimai — trys
sodybos

Gimtinėje — jau
ketvirtoji karta

5 psl.

Širdyje išsaugojo
lietuviybę

Ūkininkas ir aktorius

6 psl.

Karvutės pratinamos
prie robotų

Pieno ūkio naujovė ateina
ir į Lietuvą

Mažiau baimės —
daugiau pieno

Leidžia
Lietuvos
pieno ūkių
asociacija
kartą per mėnesį,
nuo 1995.09.23.

Pienininkystė

Tik darbas gali žmogų padaryti laimingu, sukurdamas pasitenkinimą savimi.

2018 05 23, Nr. 5 (247)

„Džiugas“ įvertintas garbingu apdovanojimu

Žemaičių sūrininkų gaminamas kietasis sūris „Džiugas“ pasipuošė dar vienu laurų vainiku — šiam prekės ženklui skirtas „Metų prekės ženklas 2018“ apdovanojimas.

Jai, nes, renkant geriausią, remtasi jų tyrimu. „Džiugo“ prekės ženklo produkcija pirkėjų buvo geriausiai įvertinta pagal aukštą išskirtinumo, pasitenkinimo rodiklį ir puikų rekomendavimo indeksą. Tai reiškia, kad vartotojai šią „Žemaitijos pieno“ produkciją renkasi todėl,

kapitalą.

„Džiugo“ sūris Lietuvoje suformavo kietojo sūrio vartojimo kultūrą ir jau yra tapęs lietuviško produkto ambasadoriumi eksporto šalyse — tad jis garsina Lietuvos vardą ir pasaulyje.

Kietasis sūris „Džiugas“ dvelkia vasaros pieva, mat gaminamas iš aukščiausios kokybės vasaros pievose

Toks įvertinimas tik patvirtino „Žemaitijos pieno“ bendrovės ilgo, nuoseklaus, kruopštaus darbo rezultata ir parodė, kiek daug „Džiugas“ turi ištikimų pirkėjų ir vartotojų, jau daug metų vertinančių šį prekės ženklą.

Konkurso „Metų prekės ženklas 2018“ finalininkai — solidžiausius pardavimo rezultatus ir didžiausią

augimą per metus skaičiuojantys prekių ženklai iš keturių produktų kategorijų: maisto produktų ir bakalėjos, gėrimų, asmens higienos ir namų ūkio priežiūros priemonių.

Į šių metų finalą komisija atrinko 28 finalininkus, iš kurių vieninteliam „Džiugui“ atiteko sėkmės laurai.

Galima sakyti, kad apdovanojimą šiam prekės ženklui įteikė vartoto-

kad ji išsiskiria iš kitų — pirkėjai yra patenkinti skoninėmis jo savybėmis ir drąsiai rekomenduoja sūrį kitiems.

Tad „Metų prekės ženklas 2018“ apdovanojimą pelnęs „Džiugas“ — visų sūrio mėgėjų nuopelnas. O jų meilę ir pasitikėjimą žemaičiai sūrininkai užsitarnavo daug metų nuoširdžiai dirbdami, gerbdami pirkėjus ir kaupdami pasitikėjimo

laisvai besiganančių karvių pieno.

Vartotojams šiuo metu siūlomas 5 skirtingų brandinimų „Džiugo“ sūris — nuo švelniausio 12 mėnesių brandinto „Džiugas Mild“ iki 60 mėnesių brandinto „Džiugas Exclusive“.

Tai jau tikra legenda tapęs sūris iš Žemaitijos, kuriam savo stiprybę perdavė žemaičiai.

„Žemaitijos pienas“ išmokėjo 2 mln. eurų premijas pieno gamintojams

„Žemaitijos pienas“ išmokėjo 2 mln. eurų metinių priedų savo partneriams pieno gamintojams, kurie parduoda pieną tiesiai iš ūkio.

„Žemaitijos pienas“ „Nasdaq“ Vilniaus biržoje pranešė, kad taip siekiama skatinti Lietuvos pieno ūkių konkurencingumą, pienininkystės verslo patrauklumą, ūkių plėtrą ir modernizaciją, taip pat — didinti pačios bendrovės konkurencingumą pieno rinkoje.

Pasak „Žemaitijos pieno“ generalinio direktoriaus Roberto Pažemecko, bendrovė jau daugiau kaip 10 metų moka ūkininkams ne tik konkurencingą kainą, bet ir papildomus priedus už aukštos kokybės pieno gamybą. „Siekiamo skatinti ūkius užsiimti pieno gamybos verslu, diegti naujas pienininkystės technologijas, gaminti aukštos kokybės pieną ir tiekti jį produktams gaminti, — sako R. Pažemeckas.

Pasak jo, pieno supirkimo kainos Lietuvoje atitinka, o neretai ir viršija Europos rinkos vidurkį. Europos Komisijos duomenimis, šių metų vasarį vidutinės svartinės natūralaus pieno supirkimo kainos Lietuvoje buvo 9 proc. aukštesnės už pastarųjų 5 metų vidurkį.

Portalo milkprices.nl duomenimis, didžiosios Europos pieninės stambiesiems gamintojams per pastaruosius 12 mėnesių už pieną vidutiniškai mokėjo 352 eurus už toną. Pienininkų asociacijos „Pieno centras“ duomenimis, stambiesiems Lietuvos ūkiams, iš kurių superkama daugiau kaip pusė viso šalyje pagaminamo pieno, vidutinė metinė kaina už natūralų pieną pernai siekė 355 eurus už toną.

Aktuali tema: apie bazinį ir natūralų pieną

Nuo 1998 metų iki šių dienų, nežiūrint į tai, kad esame Europos Sąjungos nariai, Lietuvoje už pieno gamintojų parduotą pieną mokama faktinį pieno kiekį, perskaičiuojant į bazinį. Tuo tarpu kitose ES šalyse už pieno gamintojų parduotą pieną mokama atsižvelgiant į bazinius riebumo ir baltymingumo rodiklius, kurie skiriasi nuo Lietuvoje taikomų pastarųjų rodiklių:

Šalis	Superkamo pieno rodikliai (baziniai / standartiniai) (%)		Pastabos
	Riebumas	Baltymingumas	
Lenkija	3,70	3,40	baziniai rodikliai
Vokietija	3,70	3,40	baziniai rodikliai
Olandija	4,41	3,47	standartiniai rodikliai*
Belgija	3,70	3,25	baziniai rodikliai
Lietuva	3,40	3,00	baziniai rodikliai

*Šaltinis: <http://www.frieslandcampina.com/english/financial/milkprice.aspx>

Lietuvoje tebegaliojanti tvarka apskaityti bazinį (perskaičiuotą) pieną ir už jį mokėti iš tikrųjų iškreipia tikrą padėtį, nes faktinis pieno riebumas ir baltymingumas yra gerokai didesni negu nustatyti baziniai jų rodikliai.

Lietuvos vidutiniai pieno riebumo rodikliai nežymiai skiriasi nuo šalia esančių Europos valstybių (Lenkijos, Latvijos, Estijos, Vokietijos, Olandijos, Belgijos) rodiklių vidurkių ir net viršija pastarųjų šalių pieno riebumo rodiklių vidurkį. Tačiau Lietuvos vidutiniai pieno baltymingumo rodikliai yra ma-

žesni nei šalia esančių Europos valstybių (Latvijos, Estijos, Vokietijos, Olandijos, Belgijos) pastarųjų rodiklių vidurkių.

Taigi Lietuvos pasirinkti baziniai pieno rodikliai — 3,4% riebalų, 3,0% baltymų — labai žemi, kai faktiniai natūralaus pieno vidutiniai rodikliai yra daugiau kaip 4% riebumo ir 3,2% baltymingumo. Yra manančių, kad bazinė kaina tarnauja tik spekuliacijoms, nuolat dejuojant, kokios mažos esančios supirkimo kainos.

Kai bandoma lyginti Lietuvos ir kai-

myninių Europos šalių supirkimo kainas, tai imamos jų natūralaus pieno kainos, o mūsų — bazinio, tuomet vaizdas visiškai iškreipiamas. Vadinausi, taikoma apmokėjimo metodika iškreipia realią pieno kainą Lietuvoje, lyginant ją su kitų Europos Sąjungos šalių pieno gamintojams mokama pieno kaina, todėl mūsų šalyje mokama kaina už pieną nepelnytai pateikiama kaip mažiausia Europos Sąjungoje.

Šiuo aktuali klausimu kviečiame pareikšti savo argumentuotą nuomonę pieno ūkių šeiminkams.

Tradicinė DŽIUGIADIENIO šventė sulaukė daug garbių užsienio svečių

Gegužės 4-ąją, per Džiugo gimtadienį, Sūrio DŽIUGAS namuose Žemaitijos sostinėje surengta tradicinė – jau šešioliktoji – DŽIUGIADIENIO šventė. Šiųmetis jos išskirtinumas – daugiausiai dalyvavusių garbių svečių iš užsienio šalių.

Tai lėmė ir sūrio DŽIUGAS sertifikavimo komisijos solidumą, suvienijusios įvairių sričių autoritetinius atstovus. Šioje komisijoje dalyvavo – Janusz Gorski ir Monika Czaplicka, Lenkijos rinkos atstovai iš žurnalo „Forum Mleczarskie“; Angela Gonzalo del Moral, Ispanijos rinkos atstovė, žurnalistė „Canal Europa“ radijo stotyje „Radio 5“; Klaus Pfaff ir Luis Pfaff, Vokietijos rinkos atstovai iš kompanijos „Foodservice Company“; Mark Gaskell, Anglijos rinkos ats-

tovas, Equity&Grant Ltd įmonės direktorius; Telšių vyskupas Kęstutis Kėvalas ir Savivaldybės administracijos direktorius Saulius Urbonas.

Komisijos nariai, lydimi įmonės specialistų, keliavo į gamybos cechus, kur gaminamas ir brandinamas kietasis sūris DŽIUGAS. Jiems suteikta galimybė patiems išsirinkti mėginius ir išbandyti sūrininkų įrankius. Tai puikiausiai įrodo, kad įmonės technologai neabejoja gaminamo sūrio kokybe

Vertinimo komisija su pasirašytais sūrio DŽIUGAS sertifikatais ir kitais garbiais svečiais prie sūrio DŽIUGAS namų Telšiuose.

Komisijos nariai, lydimi įmonės specialistų, keliauja į gamybos cechus, kur gaminamas ir brandinamas kietasis sūris DŽIUGAS.

ir visiškai pasitiki atliktu darbu – nesibaiminama vertinti bet kurį sūrį. Paimta ir degustuota visų šešių brandinimų sūrio mėginių, įvertinant pagal klasikinius kriterijus – skonį, kvapą, spalvą, išvaizdą ir konsistenciją.

Palaiminus Telšių vyskupui Kęstučiui Kėvalui įmonę ir čia gaminamą sūrį DŽIUGAS, svečiai greta kitų patiekalų pavaišinti jų puikiai įvertintu Žemaitišku kastiniu, pelnysiu ne tik Lietuvos kulinariinio paveldo, bet ir Europos paveldo ženklus.

Vėliau vertinimo komisija ir svečiai rinkosi į Sūrio DŽIUGAS namus. Jų rūsyje laukė istorinė ekspozicija apie pieno pramonę laiko vingiuose, taip pat pieno produktų gamybos tradicijas Žemaičių krašte.

Po to paskelbti sūrio vertinimo rezultatai. Aukščiausiai dešimtbalėje sistemoje įvertintas 48 mėnesius brandintas sūris DŽIUGAS Luxuriuos. Jam nedaug nusileido kitų brandinimų sūriai.

Komisijos nariai pasirašė sūrio vertinimo sertifikatus. Visus su švente pasveikino įmonės generalinis direktorius Robertas Pažemockas. Padėkos žodį darbiems žemaičių sūrininkams tarė ir svečiai.

Svečiai buvo sužavėti mitologinio Telšių miesto įkūrėjo milžino Džiugo legenda apie jo stiprią meilę savo išrinktajai ir apie galiūno išminties ir rankų įspūdingiausią kūrinį – sūrį DŽIUGAS, kurio odiseja nuo Žemaitijos kalvų sklinda per visą pasaulį.

Tą pajuto ir garbūs užsienio sve-

čiai, išsiųžę į savo šalis dalelę Lietuvos ir Žemaitijos, kurios sostinėje gaminamas legendinis sūris DŽIUGAS. O svarbiausia, kad jie skleidžia gerą žinią ir apie darbščius žemaičių sūrininkus, ir jiems surengtoje ekskursijoje pamatyta unikalių miestų su įspūdingais kultūriniais bei istoriniais objektais. Geriausias to įrodymas – sūrio vertinimo komisijoje dalyvavusios Ispanijos žurnalistės Angelos Gonzalo del Moral jau gegužės 8-ąją išspausdintas išsamus straipsnis ir parengta radijo laida „Canal Europa“ radijo stotyje „Radio 5“ apie „Žemaitijos pieną“ gaminamo legendinio sūrio DŽIUGAS laimėjimus ir aukštą jo įvertinimą pasaulyje, taip pat šiam sūriui surengtą unikalią šventę ir legendomis apipintą milžino Džiugo įkurtą miestą – Telšius.

Neblėstantys įspūdziai iš vieno seniausių pasaulio miestų Atėnų

Kovo pabaigoje Klaipėdoje įvykusioje geriausių ir lojaliausių „Žemaitijos pieno“ bendrovės ūkininkų pagerbimo šventėje paskelbta, jog 2017-ųjų metų daugiausiai pasiekusiems ūkininkams pagal visus vertinimo kriterijus ir geriausio ekologinio ūkio šeimininkui greta pagerbimo diplomų ir dovanų skirta ekskursija į vieną seniausių pasaulio miestų – Atėnus.

Balandžio 17 dieną keliauninkai išvyko iš Telšių į Vilnių, kur juos lėktuvas nuskraidino į Atėnus. Čia

pasitiko giedras dangus, kiek stipresnio vėjelio lydima karšta saulė ir graikiškos kultūros pripildytas

viešbutis su puikiu paplūdimiu, lengvai glostomu žydros jūros bangų.

Rytojaus dieną visi linksmai nusiteikę vyko į ekskursiją po istorinį miestą. Atėnuose – viename seniausių miestų pasaulyje – gyvenama nuo XI amžiaus prieš mūsų erą. Miestas buvo statomas aplink Akropolio sienas.

Kelionės dalyviai ekskursiją pra-

dėjo nuo galimybės pasigrožėti Akropolio sienų ir Partenono šventyklos didybe, apgaubta įspūdingos istorijos. Kopdami alyvmedžių šakomis padabinta alėja ir klausydamiesi vaizdingų gido pasakojimų, ekskursantai stabtelėjo apžiūrėti Dioniso teatro – seniausio pasaulyje, kuriam Sofoklis, Aristofanas, Euripidas, Aischilas ir kiti kūrė garsias pjeses. Aplankė ir Akropolio kalno papėdėje įsikūrusį jam skirtą muziejų. Tai labai modernus pastatas ir savo išvaizda kiek primenantis ant jo stūksantį stilizuotą Partenoną. Muziejus pastatytas ant senojo Atėnų miesto griuvėsių, kurių vieną dalį galima pamatyti nuo terasos, o kitą dalį – per storo stiklo grindis. Vaikštinėdami senamiesčio gatvėmis, turtingomis gausybe suvenyrų krautvėlėmis, kelionės dalyviai mielai rinkosi lauktuves Lietuvoje likusiems namiškiams.

Kitą dieną kelionės dalyviai turiningai leido laiką viešbučio teritorijoje – lepindamiesi saulės spinduliais ir žydrosios jūros bangų vėsūma, maloniai šnekučiuodamiesi ir besidalindami prisiminimais apie ekskursijos akimirkas.

Trečioji diena prasidėjo kelione į Kropio mieste esančią daugiau nei šimtą metų menančią vyninę, kurioje ne tik paragauta ke-

liu rūšių vietinio vynu, bet ir susipažinta su graikiško vynu gamybos paslaptimis, aplankytos jaukiai įrengtos vynu laikymo ir brandinimo patalpos, mėgautasi graikiškais užkandžiais. Dienos įspūdziai prasitęsė kelione į Sunijaus iškyšulyje esančią Poseidono šventyklą – vieną iš svarbiausių šventyklų Atikoje. Stovinti ant uolos su vaizdu į Egėjo jūrą, marmurinė šventykla tarnavo kaip orientyras jūreiviams nuo seniausių laikų iki dabar. Sakoma, kad nuo Poseidono šventyklos Sunijuje, tam tikrą dieną kiekvienais metais – būtent saulėlydžio metu – galima pamatyti auksinę Atėnės statulą, esančią Atėnų Akropolyje. Bet kelionės dalyviai saulėlydžio nelaukė, o dar gerokai iki jo vaišinosi jūros gėrybių patiekalais visai netoliese šventyklos veikiančiame graikiškame restorane.

Paskutinįją – ketvirtąją viešnagės dieną, kupini neišdildomų akimirkų, turiningai praleidę laiką, kiek pailsėję ir atitūrę nuo kasdienių darbų, ankstų rytą kelionės dalyviai išvyko namo.

Legendinėje Graikijos sostinėje paliko kiek apsiniukęs dangus, bet į Lietuvą geriausi ūkininkai parvežė saulėtą savaitgalį – jie mielai dalinosi kelionės įspūdziais, negailėdami už puikią kelionę nuoširdžių padėkos žodžių „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Geriausi praėjusių metų ūkininkai, bendradarbiaujantys su „Žemaitijos pieno“ įmone, gėrėjosi vieno seniausio pasaulio miestų Atėnų istorinėmis ir kultūrinėmis vietomis.

„Angelų trimitų“ savininkė

Ireną Glodenienę iš Joniškio rajono Žvelgiaičių kaimo būtų galima vadinti gėlių, skleidžiančių „angelų trimitus“, karaliene. O tų gėlių pavadinimas ne kasdien šnekamojoje kalboje sutinkamas. Tai – brugmansijos.

Su tomis brugmansijomis Irena pagarsėjo dar 2014-aisiais, kai dienraštis „Šiaulių kraštas“ išspausdino publikaciją „Durnaropė šeiminei padovanojo gausybę žiedų“. Kodėl durnaropė, o ne brugmansija? Mat šie augalai yra giminingi ir kartais sumaišomi. Pasak specialistų, augalai panašūs, be to, ilgą laiką abu buvo priskirami tai pačiai genčiai, todėl ir šiandien neišvengiama painiavos. Durnaropės – „velnių trimitai“ – vienmečiai ar dvimečiai nedidelio ūgio augalai, mūsų klimato sąlygomis subrandinantys

seklas ir jomis lengvai dauginasi. Durnaropių žiedai „žvelgia“ aukštyn, o brugmansijų „angelų trimitų“ – žiedai nusvirę žemyn, augalas daigiametis, suformuoja aukštą sumedėjusį stiebą.

Vadinasi, 2014-aisiais metais šeiminkę džiugino brugmansija, tada antrą kartą pražydusi ir padovanojusi daugiau kaip 65 žiedus – „angelų trimitus“. Tai, ko gero, rekordinis „angelų trimitų orkestras“ mūsų šalyje.

Nustebsite, bet šios įspūdingų žiedų gėlės auga ne darželyje, o prie ūkininkės fermos. Ir ne tik

brugmansijos. Čia taip pat akį džiugina žydinčios tulpės. Didelė augmenijos mylėtoja Irena kambarinių gėlių turi pakankamai ir namuose. Ir jos mylimos karvutės – daugiausia gėlių ir vaistažolių vardais. Tai Lelija, Liutė, Aguona, Mėta, Melisa, Mirta, Medetka ir kt.

Irena Glodenienė labai mėgsta gėles, ypač brugmansijas.

Irena su savo sutuoktiniu Kęstu Žvelgiaičiuose gyvena jau 32 metus. Anksčiau Glodeniai dirbo kitur, bet vis prie žemės ūkio. Pasak Kęsto, jis panorė ne tik augalų apsaugos agronomu dirbti, todėl, atsiradus progai, neatsisakė pereiti į Žvelgiaičius, kur gavo tuometio kolūkio ūkvedžio postą. Žmona, turinti zootechnikės selekcininkės profesiją, kurį laiką darbuosi valstybiniame žirgynė.

Glodeniai užaugino tris sūnus – Mindaugą, Romą ir Modestą. Visi su šeimomis įsikūrė Jungtinėje Ka-

Šiųmetėje ūkininkų pagerbimo šventėje Klaipėdoje: (iš kairės) „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aldona Krikščiūnienė, ūkininkai Kęstas ir Irena Glodeniai ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktorius Mindaugas Čėjauskas.

ralystėje. Ir anūkų vardai – ne visi lietuviškai ausiai įprasti. Šalia Luko, Elijaus, Sonatos svečioje šalyje auga Melani ir Nikolija. Su pastarosiomis anūkelėmis senialiams ne taip lengva susišnekėti.

Šiuo metu sutuoktiniai prie visų darbų pluša dvišė, bet į pieno ūkio puoselėjimą įdeda daugiausia pastangų. „Irena dėl pieno kokybės ramybės neturi ir poilsio valandą. Tiesiog kryžium gulsi, bet savo padarys, kad perdirbėjams būtų parduodamas kuo geresnės kokybės pienas,“ – vaizdžiai kalbėjo apie Irenos atkaklumą ir sąžiningumą „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Aldona Krikščiūnienė, dažnai dalykiškai bendraujanti su ūkininke.

Darbštumas ir sąžiningumas at-

neša savo vaisių: Glodeniai kviečiami į geriausių ūkininkų, bendradarbiaujančių su „Žemaitijos pieno“ šventės, kur apdovanojami. Jie yra pelnę geriausio pieno ūkio diplomus už mažiausią sezoniškumą ir geriausią pieno kokybę.

Ūkininkai noriai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių paėmimo tvarkoje ir už kokybišką pieną gauna piniginių priedų. Tai yra paskata dar geriau dirbti pieno ūkyje, o ir pieno perdirbėjai patenkinti.

Irena pastebėjo, kad turi puikių kaimynų ūkininkų, su kuriais galima įvairiausias kasdienes problemas aptarti. Tai Elvyra ir Romualdas Kuchalskiai, Stefa Naujokienė, kurie pieną taip pat tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

„Žemaitijos pieno“ apdovanojimai už sąžiningą ir kruopštų darbą pieno ūkyje.

Iš baseino – į upių ir ežerų glėbį

Sveiko gyvenimo būdo puoselėjimas – vienas iš „Žemaitijos pieno“ prioritetų, nes tik sveikas ir žvalus kolektyvo narys gali dirbti entuziastingai, kūrybingai ir produktyviai.

Tradiciskai – nuo spalio 1-osios, kai gamtoje maudytis šaltoka, kiekvienam „Žemaitijos pieno“ bendrovės darbuotojui sudaroma galimybė vieną arba du kartus per savaitę valandą nemokamai su savo šeimos nariu lankytis Telšių „Ateities“ progimnazijos baseine. Žmonės tuo labai patenkinti, nes plaukimas stiprina viso organizmo raumenis, suteikia naujų jėgų ir pakelia nuotaiką.

Pavasariui baigiantis ir gamtai pasiūlius upes bei ežerus, atsiveikinama su baseinu iki rudens nuotaikingoje šventėje. Įprastai ji

surengiama paskutinį balandžio sekmadienį. Šiais metais šventė įvyko Telšių „Ateities“ progimnazijos baseine balandžio 29 dieną. Dalyviai rungėsi individualiose, šeimų ir komandinėse rungtyse. Moterys plaukė laisvu stiliumi 25 metrus. Pirmąją vietą laimėjo darbuotojo dukra Germantė Budreckytė, antrąją – „Čia Market“ parduotuvės Laima Budreckienė, o trečiąją – darbuotojų ugdymo ir gerovės vadovė Dalia Tamašauskaitė.

Vyrai laisvu stiliumi išbandė dvigubai ilgesnę plaukimo trasą ne-gu moterys. Čia lyderiavo apsau-

gos darbuotojai: Donatas Druktenis pelnė pirmąją, o jo kolega Vaidotas Paulauskas – trečiąją vietas. Antrąją vietą laimėjo įmonės darbuotojo sūnus Nedas Kniežauskas.

Šeimų rungtyje geriausiai pasirodė Laima Budreckienė ir German-tė Budreckaitė, antri buvo Raimondas Vyšniauskas ir Ugnė Vyšniauskaitė, o treči – Alvydas Šukauskas ir Akvilė Šukauskaitė. Čia vyravo šurmulinga nuotaika, o viską nulėmė greitis. Tėvai su vaikais skersai baseino vienas kitam pūtė į vandenį įmestą teniso kamuoliuką, savo atžalas ant pečių reikėjo kuo skubiau pernešti skersai baseiną, daug gardaus juoko sukėlė lenktynės, įveikiant vandens kliūtį, apžergus plaukimo lazdas.

Surengta ir nardymo rungtis, iš

baseino dugno traukiant ten pabertus žaisliukus. Daugiausiai jų ištraukė Ugnė Vyšniauskaitė, todėl ir pelnė prizą.

Šiomet labiau sutelktas dėmesys komandinėms – tinklinio ir vandensvydžio – rungtims. Žaisdami tinklinį, nugalėjo Laima Budreckienė, Dalia Tamašauskaitė, Džiuljeta Petrauskienė, Alvydas Šukauskas, Tomas Jonutis, Raimondas Vyšniauskas. Geriausiai sekėsi vandensvydininkams Laurai Kniežauskaitėi, Vaidotui Paulauskui, Nedui Kniežauskui, Justui Paškauskui ir Alfredui Zaveckui.

Turėjo ką veikti ir mažesnieji šventės dalyviai, dalyvaudami įvairiose baseino atrakcijose. Jiems netrūko dovanų, o varžybų nugalėtojai ir prizininkai apdovanoti dova-

nų kuponais į Sūrio DŽIUGAS namus, taip pat „Magija“, „Tichė“, „Žemaitijos“ įsteigtais prizais.

Šventės organizatoriai – personalo ugdymo vadybininkė Kristina Sutkienė ir darbuotojų saugos ir sveikatos vadovas Alvydas Šukauskas – pasidžiaugė simboli-ne baseino uždarymo švente. Žinoma, iki rudens, kai vėl visi rinksis į Telšių „Ateities“ progimnazijos baseiną.

Svarbiausia, kad šventės dalyviai lydėjo gera nuotaika, kurią dar labiau sustiprino pelnyti prizai, o ir gardžių užkandžių – glaistyto varškės sūrelių „Magija“, plėšomų sūrio dešrelių „Pik-Nik“, atsigaivinant mineraliniu vandeniu „Tichė“ ir gaiviaisiais gėrimais „Gaja“, netrūko.

Vaikai dalyvavo smagių atrakcijų baseino.

Daug emocijų sukėlė tinklinio vandenįje varžybos.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

40 metų gimtadienį švenčia **Inga Macaitytė**, gyvenanti Šilalės rajone, Didkiemio seniūnijoje, Didkiemio kaime.

50-mečius pasitiko Šilalės rajone, Kvėdaros seniūnijoje, Grimzdų kaime, gyvenantis **Petras Norbutas** ir Plungės rajone, Platelių

seniūnijoje, Zobielių kaime, gyvenantis **Antanas Gaubys**.

60 metų sukako **Kristinai Surplienei** iš Šilutės rajono Kintų seniūnijos Uogalių kaimo ir **Česlovui Pauliukevičiui** iš Rietavo savivaldybės Tverų seniūnijos Pašeikio kaimo.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Jurgita Vaičiulė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Vidmantas Bajarūnas, Jolanta Lekienė, Petras Kulvietis ir Martinas Markevičius.

Trys kaimai — trys sodybos

Stefanija ir Česlovas Pauliukevičiai.

„Kai vaikystėje lankiau Tverų mokyklą, mokinukai, ten vykdami ar grįždami namo, sunkiai sutilpdavo į „Paz“ autobusiuką, o dabar vaikiškų balsų nesigirdėti“, — pasakojo šeimininkas, kilęs iš šių vietų.

Jaunystėje Česlovas Tverų kolūkyje dirbo traktorininku, o žmona — augalų apsaugos agronome. Savarankiškai ūkininkauti pradėjo gana anksti — 1990-aisiais metais, pagal Valstiečių ūkio įstatymą. Vertėsi daugiausiai savo jėgomis ir finansais. Šeima dalyvavo tik Pusiau natūrinio ūkio programoje. Pien davės įkurdintos panašiai už trejetą kilometrų kolūkio laikais statytoje fermoje, kurią šeima įsigijo savo lėšomis. O ganyklos — aplink sodybą, tai šiltuoju metu karvutes šeiminin-

Česlovas Pauliukevičius su žmona Stefanija, įsikūrę Rietavo savivaldybės Tverų seniūnijos Pašeikio kaime, juokauja, kad ne tik jų kaime, bet ir gretimuose dviejuose belikę po vieną sodybą.

kams patogų melžti.

Pauliukevičiai užaugino gausią šeimą — penketą vaikų. Sūnus Raimondas gyvena su tėvais. Jis buvo jaunas ūkininkas, bandė laimę surasti mieste, bet pargrižo pas tėvus ir drauge ūkininkauja. Jo brolis Virginijus užsienyje uždarbiauja. Seserys Irena įsikūrė Klaipėdoje, Monika — Plungėje, o Rasa su vyrų ūkininkauja Rietavo krašte — Šiuraičiuose.

Iš gausaus atžalų būrio pabiro 10 anūkių, bet, pasak senelio, tik vienas Justas labiausiai prisirišęs prie kaimo. Pirmaklasis jau nekantriai lenkia pirštus, kada galės užverti mokyklos duris ir atsikubėti pas senelius. „Jam kaime ir kompiuteriniai žaidimai neįdo-

mūs, mieliau juos išmaino į praktiškus darbelius“, — šypsodamasis kalbėjo senelis.

Tėvas su sūnumi Raimondu plūša ne tik šienapjūtėje, bet ir dorodami derlių. „Pašarams sėjame kviečių, avižų, miežių, žirnių. Ne tik sau užtenka, bet dar ir parduodame“, — sakė Česlovas. Tačiau liepingi praėjusių metų orai atnešė ir nuostolių — nepavyko nukulti sūnaus rugių lauko.

Žmona Stefanija prasitarė, jog jie nėra mėgėjai dejuoti ar skystis, o viską stengiasi išspręsti savo jėgomis. Tai pastebėjo ir ūkininką su garbiu 60-uju gimtadieniu pasveikinęs „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Martinas Markevičius.

Gimtinėje — jau ketvirtoji karta

Jaukia ramybe apglėbta stūkso Irenos ir Antano Gaubių sodyba, įsikūrusi Plungės rajono Platelių seniūnijos Zobielių kaime. Pasak šeimininkų, čia gyvena jau ketvirtoji karta. O gal ateityje protėvių gimtinėje kursis ir penktoji Gaubių giminės karta?

Antanas ranka mostelėjo į dar senelių gyvenimo laikais statytus ūkinius pastatus, kuriems netoli 100 metų. Jie jau prašyte prašosi kapitalinio remonto arba savo vietą mieliau užleistų naujam statiniui. Gyvenamasis namas atrodo visai kitaip, mat po renovacijos, kuriai reikėjo nemažai lėšų.

Užtat dabar po vienu stogu jaučiai jaučiasi ne tik tėvai, bet ir jų vaikai — ketvirtosios kartos atstovai. Vyriausias sūnus Egidijus čia

su išrinktąja Kristina savo gyvenimą kuria. Jau ir trejetą vaikučių turi. Kol Akvilė su Gintare zujo po kiemą, mažasis Domukas gamtos prieglobstyje vežimėlyje buvo nuklydęs į sapnų pasaulį.

Jų tėtis Egidijus darbo turi iki valiai: ir ūkininkauja, ir Plungės policijos komisariate darbuojasi, o mamai Kristinai pakanka triūso su šeimyna.

Kiti du Irenos ir Antano vaikai gerokai jaunesni už vyresnįjį brolių.

Gintarė lanko Platelių gimnazijos 8 klasę, o Antanukas — trečią. Mergaitė linkusi į muziką — mokosi ne tik groti pianinu, bet ir triūbą pučia.

Pati vyriausia šioje gausioje šeimynoje po vienu stogu — Antano mama Jadvyga, sulaukusi 85-erių metų. Gaila, kad ji jau neregį dienos šviesos, o kojos taip nori patipti aplink sodybą. Puikią atmintį išsaugojusiai senolei visuomet mieliai pagelbsti artimieji. Juk taip gera pajusti žydinčio sodo pavasarinį kvapą. O sodas — labai didelis ir senas. „Jį dar mano tėvelis skiepijo. Būdavo parsineša laukinę obelaitę, ją paaugina ir skiepu norimą veislę išgauna.

Gera atsikvėpti laisvą akimirką jaukioje pavėsinėje.

Išradingai sumeistruota šašlykinė.

Dabar mūsų sode — apie 20 obelių ir net 5 rūšių kriaušių“, — šypsodamasis pasakojo Antanas.

Šeimininkas pasidžiaugė, kad jų giminė gana sėsli — po užsienius neišsilakstė. Matyt, žemaitiški genai neleidžia nuo savo krašto pabėgti.

Sutuoktiniai drauge gyvena jau 27-erius metus. Žmona — irgi žemaitė. Nuo garsiojo Barstyčių krašto, visiems žinomo įspūdingo dydžio akmeniu, pranokstančiu net Puntuką. Jai nuo mažens netrūko ūkiškų darbų, nes tėveliai jais ir vertėsi. Antanui gyvulininkystės reikalai taip pat jau nuo kolūkinių laikų kuo puikiausiai žinomi — nes Notėnuose dirbo fermoje gyvulininkystės brigadininku.

Pradėję ūkininkauti nuo vienos karvutės, šeimininkai bandą išplėtė. Jie džiaugiasi, kad didžioji žemės dalis — aplink sodybą. Žinoma, norint ūkiškai sustiprėti, buvo dalyvauta Pieno ir Nitratų direktyvų paramos programose, Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje. Pasak šeimininko, šiuo metu žemės ūkio technikos užtenka. Pašarams sėja grūdinių kultūrų, o šienainio prisiruošia plu-

šėdami drauge su sūnumi. Tiesa, Egidijus labiau susidomėjęs ne piendavėmis, o penimais mėsiniais galvijais.

Tėvai tradiciškai be karvūčių negali būti, o pieną apie 20 metų tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Pasak šeimininkų, jie gyvena ant dviejų rajonų „rubežiaus“ — Plungės ir Skuodo. Vasarą čia labai miela, o žiemą, jeigu kelius užpus-tos, Antanas savo technika sugeba juos nuvalyti. „Mylime gamtą: nei aš, nei aplinkiniai kaimynai žvėrių nemedžiojame, maloniau pažvelgti žiemą pro langą, kai atkeilusios stirnaitės kremta sode likusius obuolius. O per grybavimo sezoną kojos pačios neša į mišką. Pernai net penketą krepšų grybų į namus partempiau“, — nuotaikingai pasakojo Antanas.

Atsiveikinant su jubiliumu, švenčiančiu garbų 50-ąjį gimtadienį, Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Jurgita Vaičiulė ir „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Jolanta Lekienė taikliai pastebėjo: „Šioje ramybe alsuojančioje sodyboje, regis, ne mes šnekučiavomės, o pati gamta už mus kalbėjo“.

Gausi Irenos ir Antano Gaubių šeima su vaikais, marčia ir anūkemis.

Širdyje išsaugojo lietuviybę

Kristina Surplienė iš Šilutės rajono Kintų seniūnijos Uogalių kaimo pasakoja, kad jos gyvenime netrūksta įdomių detalių. Mat ūkininkės mama buvo lenkė, tėvas – vokiečių, o šviesaus atminimo sutuoktinis Paneušas – žemaitis nuo Rietavo krašto.

„Sulaukusi pilnametystės ir eidama išsiimti paso, viena ausimi girdejau, kaip mama nori, jog aš dokumente įsirašyčiau lenkės pilietybę, o į kitą ausį tėvas kuždėjo, kad būčiau vokiečių. Paklausiau

savo vidinio balso ir nusprendžiau būti lietuvi. Ir niekam, išduodant dokumentą, nekilo klausimų“, – šypsodamasi pasakojo Kristina.

Panašiai prieš dvejatą metų ra-

šėme apie sutuoktinių gyvenimo istoriją, kaip jie, su savo tėvais bėgdami nuo tremties, atsidūrė Klaipėdos krašte. Tik Kristinos tėvai bėgo nuo stalininio teroro iš Lenkijos, o Paneušas – iš Rietavo. Tuomet, pokariu, Klaipėdos kraštas, kuriame gyveno vokiečiai, buvo ištuštėjęs ir daugeliui tapo prieglobsčiu.

Šeima pradėjo ūkininkauti gana anksti, dar pagal Valstiečių ūkio įstatymą, kai buvo pirmieji savarankiško ūkininkavimo daigai. Tuomet ir visokių vertinimų teko išgirsti. Kai kas net būsima Sibiro naujaja tremtimi gąsdino, bet jai tai buvo nekreipiama dėmesio ir kantriai dirbama.

Šiuo metu Kristina, padedant sūnui Andriui, ūkininkauja viena. Tiesa, labai pagelbsti puikus darbininkas Antanas. Dukterys Edita ir Laura gyvena Jugtinėje Karalystėje. Ten ir anūkėliai Tajuš ir Arijus tik anglišką žodį tegirdi. Bet motiūtė nepasiduoda – vyresnėlį Tajuš, atvykusį pasisvečiuoti, prie lietuviškos šnekos pratina. Ir puikiai susikalba.

Vyresnysis Surplių sūnus Andrius

Sūnus Andrius su mama ir seserimi Laura bei mažuoju Arijumi.

ne tik visus ūkiškus darbus nudirba, bet ir aktyviai dalyvauja autodrifto (šoninio slydimo važiuojant) varžybose. Kintiškiai, pasivadinę „Drifto velniais“, Lietuvoje subūrė vieną didžiausių komandų. Emblemą jiems sukūrė Andriaus sesuo Edita. Komanda dalyvauja ne tik respublikiniuose, bet ir tarptautiniuose čempionatuose, iš kur grįžta su laimėjimais. Yra jų pelnęs ir Andrius. Kai sveikinome mamą su garbiu gimtadienio 60-mečiu, jis neseniai buvo grįžęs iš Baltijos ša-

lių čempionato Estijoje, kur tarp Lietuvos komandų pelnė trečiąją vietą.

Pasak Andriaus, automobilių sportas yra gana nepigus malonumas, todėl į savo lenktyninį automobilį daug lėšų ir sumanumo yra įdėjęs. „Laisvą akimirką nenoriu dykinėti ar su draugais uliavoti, o daug prasmingiau dalyvauti varžybose, iš kur parsiveži naujos patirties ir gerų emocijų. Tai viską atperka“, – sakė Andrius.

Sūnėnas Tajuš – lenktyniniame automobilyje, o jo dėdė Andrius – šalia.

Ūkininkas ir aktorius

Ne dažnai sutiksi ūkininką, kuris puikiai plušėtų po savo ūkį ir dar suspėtų aktyviai dalyvauti kultūriniame bei visuomeniniame bendruomenės gyvenime. Toks yra Petras Norbutas iš Šilalės rajono Kvėdarnos seniūnijos Grimzdų kaimo.

Petras šypsodamasis pasakojo, kad pagrindinis kultūrinės veiklos variklis yra jo žmona Asta, kuri jau penkerius metus vadovauja „Saulėtekio“ kaimo bendruomenei, jungiančiai trejetą – Paragaudžio, Grimzdų ir Lembo – kaimų, kuriuose apie 500 gyventojų. Ypač bendruomenė išgarsėjo, statydama įvairius spektaklius – net aštuoneta jų gali jau parodyti. O pagrindinis aktorius – Petras. „Ir ko tik nevaidinau: kriaucių, daktarą, valkatą net „bravorščiką“ ir kitokius vaidmenis“, – šypsodamasis rodė krūvelę scenarijų kūrybingas ūkininkas.

Žemaičiai iš Grimzdų nėra namisėdos. Apie jų kūrybingą veiklą žino ne tik šilališkiai, bet ir Telšių, Plungės bei kitų kraštų žmonės. Gražūs bendradarbiavimo ryšiai palaikomi su biržiečiais ir kupiškėnais, puoselėjantais teatrinę mintį.

Bendruomenės pirmininkė Asta patenkinta žmonių entuziazmu.

Ypač jai miela matyti aktyviai krutantičius garbaus amžiaus kaimynus. Mėgėjų teatro vadovė Danguolė Šerpetauskienė sugeba žmonėse atskleisti net kartais jiems patiems nepastebėtus gabumus. Ir saviškiai, ir svečiai gėrisi kalbininko Kazimiero Jauniaus klėtelėje, esančioje Lembo kaime, rodomais mėgėjų teatrų spektakliais.

O kur dar įvairiausi kiti šventiniai renginiai, išvykos. Asta spėja ir moterų ansamblyje padantuoti, neatsisako pagiedoti.

Pirmininkė rūpinasi ir sveikatinimo bei sportine veikla. Per europinius paramos projektus įsigyta naudingų bendruomenei įrenginių. Prie viso dar reikėtų pridėti, kad Asta, turinti kulinarės specialybę, sugeba ir skanių gardumynų, ypač tortų, pagaminti.

Apie bendruomenės vadovės įvairiapusę veiklą geriausiai pasakoja galybė padėkos raštų ir įspūdingas prizas su iškalbiu įra-

Asta ir Petras Norbutai su dukra ir sūniumi.

šū: „Būk visada Tu kaimo spindulys!“. Nuoširdūs žodžiai sklinda iš padėkos raštų, kuriuos pasirašė Šilalės partnerystės vietos veiklos grupės pirmininkė Teresė Jankauskienė, Kvėdarnos seniūnas Aivaras Dobilas, Pajūralio bendruomenės centro direktorė Irena Jucienė, Šilalės rajono kaimo bendruomenių centro pirmininkė Indrė Jankauskaitė. Visų net neįmanoma suminėti.

Džiugu, kad ūkiniai darbai kas-

dienybėje nepaškindino kūrybingų sutuoktinių. Žinoma, tie darbai surikiuojami taip, kad vieni kitiems netrukdytų.

Norbutai Petro tėviškėje ūkininkauja 26-erius metus. Jie dalyvavo europinėse paramos programose, leidusiose ūkiui sustiprėti. Visą laiką siekia pažangos, o „Žemaitijos pienui“ parduoda kuo geresnės kokybės pieną, todėl noriai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių paėmimo programoje.

Už kokybišką pieną iš pieno surinkimo įmonės ūkininkai gauna piniginių priedų.

Šeima užaugino dvejatą atžalų. Ir sūnus, ir dukra pasuko į Aleksandro Stulginskio universitetą. Sūnus Mantas, baigęs mechanikos inžineriją ir įgijęs bakaluro diplomą, toliau mokslo siekia magistrantūroje, kur studijuoja biomasės inžineriją. Dukra Monika baigė trečią kursą. Ji – būsimoji maisto žaliavos kokybės ir saugos specialistė.

Vasarą prie sienapjūtės ir kitų darbų daugiausiai tenka su tėčiu paplušėti sūnui. Jam technika patinka nuo mažens. Pasak mamos, jau būdamas septynerių, mokėjo traktorių vairuoti. Tačiau ir Mantas nėra vien darbu gyvas – laisvalaikiu turi savo pomėgių. Vaikinas parodė iš metalo padirbdintą rožę. Pasirodo, tokia gėlė išbando nemažą kantrybę – reikia net penketą valandų sugaišti, kol meistriškai metalinius lapelius susuki.

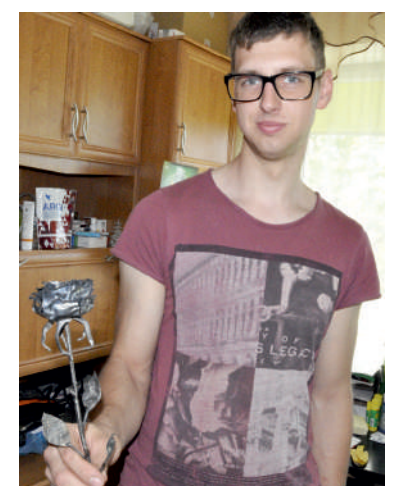
Sutuoktinių sodyboje netrūksta ir kitokių meno ženklų. Petras parodė kambaryje ant sienos kabančius uošvės Reginos Ruzgienės dailiai išsiuvinėtus religinius paveikslus. Jis taip pat pasidžiaugė savo 83 metų mama Janina Kazimiera, kuri dar kupina veiklumo ir gyvybingumo.

Petro uošvės išsiuvinėti religiniai paveikslai.

Sutuoktiniai, ypač Asta, už aktyvią bendruomeninę veiklą pelnė daug padėkos raštų.

Manto laisvalaikio kūrinys – metalinė rožė.

Karvutės pratinamos prie robotų

Inga Macaitytė iš Šilalės rajono Didkiemio seniūnijos Didkiemio kaimo nuo jaunumės įpratusi prie darbo, nes nevengdavo mamai, dirbusiai kolūkio fermoje, ateiti į pagalbą.

Inga Macaitytė.

Inga užaugo tarp dviejų brolių ir tiek pat seserų, bet niekas, išskyrus ją, nepasuko prie ūkininkavimo. Savarankiškai ūkininkaudama, ji, kaip jaunoji ūkininkė, dalyvavo Jaunojo ūkininko paramos programoje. Ūkis ekologinis, dalyvaujama kasdienių pieno mėginių paėmimo tvarkoje, o puikios kokybės pienas tiekiamas „Žemaitijos pienui“ jau trejetą metų.

Šiuo metu pieno ūkyje diegiamos didelės naujovės, mat fermoje pastatyti du karvių melžimo robotai, kurie labai palengvins dar-

bą. Be to, jiems aptarnauti tereikės vieno žmogaus, tai ir tiek melžėjų, kiek dabar, nereikės. Ūkyje plūša specialistai, kad robotai veiktų nepriekaištingai, prie jų palengva pratinamos ir karvutės. Žinoma, pradžia nėra lengva, bet viskas netrūkūs stos į savo vėžes.

Ingai labiausiai patinka rūpintis verseliais, kurie irgi reikalauja nemažai priežiūros ir atidumo.

Jaukioje sodyboje, prie tvenkinio, galima ir atsikvėpti bei pasigėrėti vandenyje nardančiomis ir mitalo laukiančiomis žuvytėmis, o ant pavėsinės stogo žvilgsnį atkreipia nagingo meistro ten užkeltas medinis žiogas.

Fermoje sumontuoti melžimo robotai.

Pieno ūkio naujovė ateina ir į Lietuvą

Prieš keletą metų pasaulio ūkininkus ir vartotojus sužavėjęs A2A2 pienas skinasi kelią ir į lietuvių širdis. Sveikesnis bei ligas gydantis produktas gaunamas tik iš specialiu genų derinio paženklintų karvių, tačiau Lietuvos ūkininkai pasirodę išbandyti naujovę, norėdami tautiečiams suteikti kokybiškesnį lietuvišką skonį.

Nors mums įprastas ir A2A2 pienas skiriasi vos viena amino rūgštimi, tarp šių produktų tikrai negalime dėti lygybės ženklo. Pasaulio gyventojus naujovė jau spėjo pakerėti ne tik skoniui, bet ir sugebėjimu gydyti tokias ligas kaip diabetas, nervų sistemos pažeidimai.

Privalumų sąrašas taip pat gali būti natūralus skonis, didesnį kiekį baltymų, kalcio bei vitaminų A ir D gausą. Galiausiai, juo gali mėgautis net alergijos kankinami asmenys. Todėl, nepaisant didesnės nei įprasta kainos, netradicinis gaminytis netruko užkariauti parduotuvių lentynų, o jo paklausa tik auga. Visame pasau-

lyje šio pieno tiekėjai skaičiuoja nuolat augantį pelną bei didėjančias galimybes įsiliėti į naujas rinkas. Tačiau nepaisant žmonių susidomėjimo ir neperpildytos verslo nišos, veisimo konsultanto Mindaugo Eidukačio teigimu, Lietuvos ūkininkai į naują galimybę drąsiau pradėjo žvalgytis tik dabar.

„Pasaulyje A2A2 pienas jau seniai ne naujiena. Siekdami sveikesnio gyvenimo būdo, žmonės ėmė ne tik mažinti suvartojimo cukraus bei alkoholio kiekį, domėtis ekologiškais produktais, bet ir ieškoti sveikesnio įprasto pieno pakaitalo. Visgi, nepaisant pasaulinio susidomėjimo, mūsų šalies ūkininkai šią

nišą atranda tik dabar. Be to, tai domina išskirtinai tik didžiuosius ir pažangiausius ūkius, kurie augina bent kelis šimtus karvių“, — kalbėjo M.Eidukačaitis.

To priežastimi galėtų būti abejonės dėl ilgalaikės naudos ir iš pirmo žvilgsnio nelengvo pasirošimo etapo. Netradicinis pienas gali būti gaunamas tik iš tų karvių, kurių organizmuose glūdi A2A2 genas, tačiau dauguma galvijų savyje slepia A1 ir A2 genų mišinį. Norint pakeisti situaciją, būtinas apgalvotas veisimas. Bent vieną A2 geną turinti karvė turi būti apvaisinta bent vieną A2 geną turinčio buliaus sperma, tam, kad gimusi palikuonė turėtų dvigubą A2 geną. Visgi, siekiant šimtaprocentinio rezultato, dvigubą A2 geną turinti karvė turėtų būti apvaisinta dvigubą A2 geną turinčio buliaus sperma. Tokiu būdu palikuonei bus perduota

geriausia genetinė informacija, o tai atsispindės ir jos duodamo pieno kokybėje.

M.Eidukačio teigimu, tautiečiams dar teks palaukti bent keletą metų, kol parduotuvių lentynose atsiras iš Lietuvos karvių gautas A2A2 pienas.

„Šia naujovė mūsų šalyje pavasarį pradėjo domėtis pietų Lietuvos ūkiai. Keletas jų, rinkdamiesi sėklinius bulius, dėmesį kreipė tik į A2 geną. Visgi, nepaisant susidomėjimo, rezultato teks palaukti. Pirmiausia karvės turi būti apsėklintos, tuomet, atvestos telyčaitės turi užaugti ir pradėti duoti pieną. Visa tai užtrunka apie trejus metus“, — teigė veisimo konsultantas. Paklaustas, ar Lietuvos ūkininkams nėra per daug rizikinga nerti į naują verslo nišą, kurios rezultatas bus matomas tik po keletos metų, M.Eidukačio atsakymas nebuvo vienareikšmis: versle visuomet jun-

tama rizika, neįmanoma rasti šimtaprocentinių sėkmės receptų ir tiksliai pasakyti, kas bus ateityje.

„Žinoma, gali nutikti ir taip, kad Lietuvoje neatsiras supirkėjų, kurie būtų pasiryžę už A2A2 pienu mokėti brangiau. Tačiau šį kartą rizikuojantis ūkininkas nieko neparanda. A2 geną turinčių bulių sėklos kaina nesiskiria nuo kitų bulių kainos, pienui gauti nereikia jokių ypatingų technologijų, tad, neinvestuojant papildomų pinigų, galima savo verslą pakreipti taip, kad jis taptų išskirtinis ir užpildytų tuščią nišą. Manau, kad tokio pieno paklausa tikrai atsirastų. Tereikia produkto ir tinkamos reklamos“, — svarstė M.Eidukačaitis.

Nors tai, kaip klostytis A2A2 pieno prekyba Lietuvoje, spėlioti kol kas anksti, pasaulio ūkininkams šis sprendimas jau davė naudos. Štai, Vokietijos parduotuvėse litras įprasto pieno kainuoja apie 71 euro centų, o A2A2 pienas — 1,70 euro. Panaši situacija pastebima ir kitose šalyse. (www.pienoukis.lt)

Mažiau baimės — daugiau pieno

Daugiau nei prieš 100 metų ūkininkas W.D.Hoardas rašė, kad norint auginti pienines karves būtina apsisąsėti kantrybe ir ne akimirksniu pamiršti malonaus elgesio. Jau tuomet amerikietis žinojo, kad nuo to, kaip elgsies su karvėmis, priklausys ne tik jų savijauta, bet ir pieno kiekis, kokybė. Nors šie žodžiai ne kartą buvo patvirtinti įvairių tyrimų duomenimis, dalis ūkininkų dar ir šiandien neskuba pasirūpinti galvijų gerove.

Mokslininkų teigimu, nuolat mušamos ar užgauliojamos karvės duodamo pieno kiekis gali sumažėti net 10 procentų, palyginus su ta tvarta drauge, kurios šeimininkas augintinei jaučia pagarbą. Tai patvirtina australas Paulas Hemsforthas. Pasak jo, jeigu melžimo metu šalia įbaugintos karvės yra žmogus, pieno davėja jaučia įtampą ir nerimą, todėl sumažėja jos duodamo pieno kiekis. Įdomu tai, kad produktyvesnė ji vėl gali tapti tuomet, kai melžimo metu nemato savo engėjo.

Baimės kupini prisiminimai

Kas skatina karvę bijoti žmogaus? Pasirodo, gyvūnai gali pasigirti itin gera atmintimi, prisimindami tiek gerus, tiek blogus gyvenimo įvykius. Negana to, Niujorko universiteto profesorius Josephas LeDouxas pastebėjo, kad dalies blogų prisiminimų gyvūno galvoje tiesiog negalima ištrinti.

Baimės kupini prisiminimai glūdi migdolo formos smegenų dalyje — migdoliniame kūne, kuris yra atsakingas už emocijas.

Su baime susiję prisiminimai yra ilgalaikiai. Dar tuomet, kai karvės buvo laukiniai gyvūnai, baimės prisiminimai padėdavo išgyventi ir vengti tų vietų, kuriose jos buvo susidūrusios su liūtais ar kitais plėšriais žvėrimis. Tiesa, bėgant laikui, galvijai išmoko paslėpti prisiminimus, nepasiduoti baimei, tačiau blogi prisiminimai atmintyje lieka visam gyvenimui. Prisiminimai gali sustiprėti nuvykus į vietą, kuri sąsąmoningai asocijuojasi su neigiamais išgyvenimais, ar pamačius konkrečios spalvos drabužiais vilkintį žmogų.

Žinant tai, labai svarbu pasirūpinti, kad pirmoji karvės kelionė į melžimo aikštelę būtų kuo malonesnė. Jeigu jau pirmą kartą šauksite ant gyvulio bei šurkščiai skatinsite eiti į priekį, karvei ši

nemaloni patirtis gali giliai įstrigti į sąsąmonę ir kiekvienos dienos melžimas taps didžiausia kančia.

Tai patvirtina mokslininkų atliktas tyrimas su pelėmis. Keletas ilgauodegių buvo patalpintos į labirintą, o jų bandymai patekti į naujus, dar neišbandytus takelius, buvo įvertinami skirtingai: mokslininkai peles apdovanodavo maistu arba nubausdavo elektros šoku. Eksperimento eigoje tyrėjai įsitikino, kad jeigu ilgauodegė buvo skriaudžiama elektros srove — nė nebandė dar kartą artintis prie „uždraustojo kelio“. Ir priešingai — jeigu pirmą kartą praėjime rado maisto, ta vieta gražiškai asocijavosi su gerais prisiminimais ir ji drąsiai žengė anksčiau pramintu keliu.

Pasak ekspertų, jeigu gyvūnas pirmą kartą apsilanko naujoje vietoje ir joje jaučia nemalonius potyrius, baimė pradeda asocijuotis būtent su šia vieta. Tačiau jeigu kažkokia nelaimė nutiks gyvūnui jau puikiai pažįstamoje vietoje, blogą patirtį jis sies ne su aplinka, o kitais dirgikliais (pavyzdžiui — pasikeitusia ūkininko apranga).

Susipažinimas su melžimo aikšte

Būkite labai atidūs ir pasirūpinkite, kad karvė nepatirtų jokių neigiamų išgyvenimų pirmą kartą žengdama į melžimo aikštelę. Dažnai gyvūnams nauja aplinka ir vietos pakeitimas kelia nemažai streso, o jeigu kelionės metu girdi gausybę pikty žodžių ar skaudžių raginimų, nemalonūs prisiminimai gyvulius kankinti gali visą gyvenimą. Norint, kad pirmosios kelionės metu karvės patirtų kuo mažiau streso, leiskite galvijams ramiai ištyrinėti aplinką. Pirmasis žygis užtruks ilgiau, jums teks apsisąsėti kantrybe, tačiau karvė jausis saugi ir galės būti tikri, kad keliaudama į melžimo aikštelę ji jaučiasi laiminga.

Jeigu esate didelio ūkio savininkas ir norite, kad jūsų karvės jausitųsi kiek galima geriau, galite pasamdyti prižiūrėtoją, kuris kiekvieną dieną maitintų bei prižiūrėtų gyvulius. Tačiau nepamirškite, kad vienas svarbiausių kriterijų samdant žmogų šiam darbui — charakteris. Karvių prižiūrėtojas turi būti kantrus, ramus bei malonus žmogus. Gyvūnus mylintis ir gerbiantis darbuotojas pasirūpins karvių saugumu, o jos jausis laimingos vos išgirdusios ateinančio prižiūrėtojo žingsnius.

Sunegalavus pieno davėjoms, pasirūpinkite, kad veterinaras apžiūra atliktų ir, jeigu reikės, vais-

tus suleistų ne melžimo metu. Idealu būtų, jeigu karvių prižiūrėtojas vilkėtų skirtingos spalvos drabužius nei veterinaras. Feros gyventojos sugeba įsiminti ir atskirti įvairias vietas, kvapus, balsus, drabužių spalvas, tačiau nesiskiria žmonių veidų, tad, jeigu prižiūrėtojas vilkės tos pačios spalvos drabužius, kaip ir veterinaras, karvės gali pradėti bijoti jūsų darbuotojo.

Atmintis lyg paveikslėliai

Patyrę įvairių skaudžių išgyvenimų, žmonės apie juos gali garsiai papasakoti ar užrašyti, o kalbėti nemokantiems gyvūnams lieka tik viena išeitis — tarsi nuotraukas ar trumpus video filmus savo prisiminimus kaupti atmintyje. Giliausiose kertelėse prisiminimai gali tūnoti metų metus, tačiau, jeigu karvės pamato kažką, kas asocijuojasi su neigiamais praeitimi (pavyzdžiui, jeigu apsivelkate tokį pat geltoną lietaus, kokį vilkėjo aršus buvęs šeimininkas) — atmintis ir baimė grįžta.

Nemenką stresą galvijams gali sukelti ir užrakintas tvoros. Kad pirmasis uždarymas netaptų baimės keliančia kančia, dar prieš atveddami karvę pasirūpinkite, kad aptvare netrūktų gardaus pašaro bei nesukubdami leiskite galvijui lėtai apžiūrėti ir išnagrinėti naują vietą. (www.pienoukis.lt)

Jeigu Jūsų įmonei svarbu, kad partneriai būtų patikimi, operatyvūs, atsakingi bei sąžiningi, šis pasiūlymas kaip tik Jums!

UAB „Start in“ įkurta 2009 m. rugsejo 28 d., VĮ „Registru centras“ pažymėjimo numeris – 137377, įmonės kodas – 302441391, registruota adresu Rotušės a.23 LT-44279, Kaunas. Įmonėje dirba keturi etatiniai ir septyni pagal darbų atlikimo sutartis dirbantys aukštos kvalifikacijos darbuotojai. UAB „Start in“ metinė apyvarta apie 1 000 000 Eur. Įmonė pripažinta viena sėkmingiausiai dirbančių ir sparčiausiai augančių Lietuvos bendrovių, gavusi Gazelės įvertinimą už 2015 ir 2016 metus. „Start in“ dirba pagal du patentuotus prekės ženklus: „Start in promotion“ ir „Start in travel“.

Jau aštuonerius metus sėkmingai rinkoje veikianti įmonė „Start in“ sukaupė didelę turizmo paslaugų teikimo patirtį bei profesionalią komandą. Kelionių organizatorius „Start in“, turintis ir prekės ženklą „Start in travel“, teikia visas kelionių organizavimo paslaugas:

- * skrydžių, traukinių, autobusų, keltų bilietų pardavimas;
- * apgyvendinimo paslaugų užsakymas;
- * pervežimo paslaugų rezervavimas;
- * draudimas;
- * automobilio nuoma;
- * automobilio parkavimo oro uoste užsakymas;
- * dokumentų ruošimas vizoms gauti;
- * išvykų į parodas organizavimas ir kt.

Pagal pateikiamus klientų pageidavimus, parenkamas pats patogiausias kelionės maršrutas, apgyvendinimas bei pervežimai, atsižvelgiant į numatytą kelionės biudžetą. Jei pageidaujama, išnuomojamas automobilis, sutvarkomi kelionės dokumentai. Taip pat yra galimybė suorganizuoti dalykines išvykas, konferencijas, mokymus ar kitą veiklą tiek Lietuvoje, tiek ir užsienyje.

Kauno širdyje įsikūręs kelionių organizatorius „Start in“ siūlo Jums bendradarbiavimo galimybes, teikiant kelionių paslaugas geriausiomis sąlygomis bei kainomis. Patikėdami Jūsų darbuotojų komandiruočių, kelionių bei kitų išvykų bilietų ir viešbučių rūpestį kelionių organizatoriui „Start in“, sutauptysite savo laiko bei finansinių išteklių.

Mes, kelionių organizatorius „Start in“, galime užtikrinti greitą reagavimą į Jūsų užklausą laiką bei operatyvų ir kokybišką aptarnavimą.

Akinė bendrovė „Žemaitijos pienas“ prie savo komandos dirbti Telšiuose kviečia prisijungti sąžiningus, atsakingus, pareigingus ir iniciatyvius darbuotojus:

- * **Vairuotoją-vadybininką (C kategorija, 95 kodas);**
- * **Jaunesnįjį įrengimų operatorių;**
- * **Gamybos darbininką.**

Savo gyvenimo aprašymus kviečiame siųsti elektroniniu paštu atranka@zpienas.lt
Informacija telefonu +370 444 22318.

Parduoda

Techniką

Traktorių T-150K, 1988 m., kaina sutartinė (Silutė). Tel. 8~686 77557.

Diržinį ruloninį presą. Kaina sutartinė. Plungės r. Tel. 8~600 39035.

Traktorius: MTZ-80, 50 dalimis, priekinį nevaromą tiltą (sukomplektuotas), variklį MTZ-80 (starterinis), liemenį, galinį tiltą (arba dalimis), pusašius, vairo kolonėlę, radiatorius (vandens-tepaliniai), kabiną, paleidimo varikliuką su starteriu, mažai naudotas galines padangas su ratlankiais arba atskirai 15,5/R38 (2 vnt.), 13,9/R38 (1 vnt.) galinius ratlankius, kameras, siurblius, paskirstytojus, pusrėmius, balkį, cilindrus, hidraulinius vamzdžius, kapotą, kabiną, variklio ir galinės pakabos dalis. Tel. 8~647 63185.

Minitraktorius iš Japonijos: ISEKI, KUBOTA, YANMAR, ŠIBAU-RA, MITSUBISHI, universalius žemės ūkio padargus (tinka ir prie didesnių traktorių), bulvių sodinamąsias (su trąšų dėžėmis ir be jų), plūgus, vagotuvus, žoliapjoves. Tel. 8~647 40520.

Traktorius: T-150K, T-40 AM, priekabas: 1PTS-9 (ištinis kėbulas), 2PTS-4 (atnaujinta), traktorius dalimis. Tel. 8~602 90447.

Gerą prikabinamą purkštuvą HARDI iš Švedijos (1000 l, 16-18 m pločio, trigubi purkštukai, kaina 1800 Eur), prikabinamą lėkštinį skutiką BDT-3 (užgrėbis – 3,5 m, kaina 1900 Eur), traktorius: MTZ-82, 80, 50 dalimis. Tel. 8~647 63185.

Traktorių T025 (2000 m., 22 kW, TA), trifazį „zeimerį“. Tel. 8~629 60638.

Traktorius: MTZ-80, MTZ-50 dalimis. Tel. 8~615 18911.

Priekabą 2PTS-4 (didžioji, ant žiedo), minikeltuką, kabinamą prie traktoriaus galo. Tel. 8~617 15920.

Melžimo aikštelę (4 vietų, su pieno vakuomo linija). Tel. 8~698 20094.

Vokišką „kitkinį“ šieno-šiaudų presą K-454. Tel. 8~657 97037.

Grūdų sėjama FIONA, pieno aušintuvą (2 t), pakabinamą šienapjovę (3,10 m), trijų korpusų plūgus, frontalinę šienapjovę „Class“ (3,10 m), krautuvą-ekskavatorių (kabinamas prie traktoriaus galo). Tel. 8~682 35725.

Traktorių T-25 su inventoriu (yra bulvių sodinamoji, tinklinės akėčios, kultivatorius, vagotuvus, 2 vagų plūgus, „kitkinis“ presas, pjaunamoji), siurbli, vandens cisterną. Tel. 8~678 21341.

Nenaudotus rusiškus dvivagius plūgus. Tel. 8~612 76100.

Kitas prekes

Daugiamečių žolių sėklas. Aušina dobilus, motiejukus, svidrę, eraičiną, žolių mišinius gyvuliams, pievoms-ganykloms, žaliajai trąšai, vejoms. Gali sudaryti mišinį pagal pageidaujamą sudėtį. Konsultuoja pievų-ganyklų įrengimo klausimais. Atveža visoje Lietuvoje NEMOKAMAI. Tel. 8~600 25710.

Žolių sėklas, mišinius šienavimui ir ganymui, motiejukus, raudonuosius baltuosius dobilus, eraičiną, eraičinsvidrę, liucerną, pievinę miglę. Parenka mišinius pagal dirvožemį. Taip pat parduoda dekoratyvinių vejų žolių mišinius. Kaina priklauso nuo perkamo kiekio, derinama telefonu. Tel. 8~687 72123.

Kviečia vaikų piešinių konkursas!

Kviečiame „Žemaitijos pieno“ darbuotojų ir partnerių — ūkininkų vaikų (amžius 6-14 m.) atskleisti savo meninius ir kūrybinius sugebėjimus, piešiant piešinius, tema „Mano tėvelių (senelių) pienininkystės ūkis ir pieno perdirbimo įmonė visais metų laikais“.

Iš jų komisija išrinks 12 laimėtojų, kurių piešiniais bus iliustruotas 2019 metų kalendorius. Visų dalyvaujančių konkurse laukia dovanėlės.

Piešinius siųskite iki 2018 m. spalio 1 d.: Lietuvos pieno ūkių asociacijai, „Piešinių konkursui“, Sedos g. 35, LT-87101 Telšiai; arba tiesiog atneškite į Žaliavos pirkimo skyrių. Būtinai nurodykite piešinio autorių ir jo amžių. Kartu pateikite ir tėvelių kontaktus, gyvenamąjį adresą ir telefono numerį.

Linkime jauniems menininkams kūrybinės išmonės, vaikiško žaislingumo ir šviesaus kolorito, atskleidžiant piešiniuose savo tėvelių ar senelių puoselėjamo pienininkystės ūkio ar mūsų bendrovės gražiausias akimirkas visais metų laikais!

SVEIKINAME

geriausius balandžio mėnesio ūkininkus pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

Pirmoje grupėje

Algis Brazdeikis — Kalnių k., Sedos sen., Mažeikių r. (per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno) 2018 m. balandžio mėn. prekinio pieno kiekis iš vienos karvės — 9 kg per dieną.

Antroje grupėje

Arūnas Šimkus — Spukaičių k., Luokės sen., Telšių r. (per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno) 2018 m. balandžio mėn. prekinio pieno kiekis iš vienos karvės — 17 kg per dieną.

Trečioje grupėje

Vidas Stankevičius — Vyžuonos k., Vyžuonos sen., Utenos r. (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno) 2018 m. balandžio mėn. prekinio pieno kiekis iš vienos karvės — 20 kg per dieną.

Ketvirtoje grupėje

Vygantas Baršauskas — Paulių k., Šimkaičių sen., Jurbarko r. (per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno) 2018 m. balandžio mėn. prekinio pieno kiekis iš vienos karvės — 19 kg per dieną.

Penktoje grupėje

Petras Skrodenis — Trepų k., Skaudvilės sen., Tauragės r. (per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno) 2018 m. balandžio mėn. prekinio pieno kiekis iš vienos karvės — 22 kg per dieną.

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Dainius Dargis — Jonauskų k., Degaičių sen., Telšių r. 2018 m. balandžio mėn. prekinio pieno kiekis iš vienos karvės — 12 kg per dieną.

Ūkininkų dėmesiui!

Pastebėję, jog Jūsų pieno šaldytuvo matuoklio fiksuojamas pieno kiekis nesutampa su „Žemaitijos pieno“ pienevežio skaitiklio parodomais, kreipkitės telefonu (8~444) 22344 arba (8~444) 22268.

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

Eil. Nr.	ES valstybė narė	PVM tarifai		Faktiniai supirkto pieno rodikliai (2018 m. sausis-kovas)		Vidutiniškai nupirkta pieno iš vienos karvės per metus (kg/metai)	Karvių skaičius tūkstančiais vienetų
		pieno produktams, (%)	perkama m žaliaviniam pienui, (%)	Riebumas (proc.)	Baltymingumas (proc.)		
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Estija	20	20	3,97	3,40	8409	86
2	Italija (*standartinis 10%, o 8,8% kompensuoja valstybė)	4	*1,2	3,86	3,44	5576	2060
3	Jungtinė Karalystė	0	0	4,30	3,40	7957	1902
4	Latvija	21	21	4,12	3,38	5410	150
5	Lietuva	21	21	4,31	3,37	5143	273
6	Lenkija	5 ir 8	5	4,12	3,33	5410	2153
7	Nyderlandai (Olandija)	6	6	4,51	3,61	8587	1665
8	Prancūzija	5,5	5,5	4,09	3,27	6822	3595
9	Vokietija	7	7	4,16	3,49	7606	4199

**pastaba: 2017 metų Eurostat duomenys.

Lietuvos baziniai pieno riebumo ir baltymingumo rodikliai nustatyti 1998 m. ir galioja iki šiol: riebumas 3,4 (proc.), baltymingumas 3,00 (proc.)

30-ojo gimtadienio proga:

Jolitą Diržininkaitę (gegužės 20 d.) – gamybos darbininkę;
Sandrą Noreikę (gegužės 13 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Viktoriją Jovaišaitę (gegužės 5 d.) – skyrių vedėją (UAB „Čia Market“);
Ingą Šaulytę (gegužės 5 d.) – parduotuvės vedėją (UAB „Čia Market“);
Vilmą Žakaitę (gegužės 3 d.) – vyr. laborantę-kontrolierę (UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“).

35-ojo gimtadienio proga:

Vaidą Baltinienę (gegužės 28 d.) – pardavimų vadybininkę;
Romą Tekorių (gegužės 23 d.) – produkcijos atrinkėją;
Martyną Jokubauskį (gegužės 2 d.) – vairuotoją-ekspeditorių;
Moniką Tautkienę (gegužės 1 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Marių Raketį (gegužės 3 d.) – vairuotoją-ekspeditorių;
Aušrą Smirinenkienę (gegužės 24 d.) – apskaitininkę (UAB „Čia Market“);
Kristiną Marcinkutę (gegužės 1 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Jurgitą Mizgailytę (gegužės 25 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

45-ojo gimtadienio proga:

Vaidą Piktuzį (gegužės 18 d.) – apsaugos vadovą;
Reginą Jončienę (gegužės 15 d.) – aparatininkę

(ABF „Šilutės Rambynas“);
Gitaną Butkienę (gegužės 3 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Lina Jarašiūtę (gegužės 22 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Raimondą Matemaitienę (gegužės 22 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Virginiją Mockaitienę (gegužės 23 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

50-ojo gimtadienio proga:

Danguolę Makarienę (gegužės 10 d.) – užsakymų priėmėją;
Renatą Burbienę (gegužės 7 d.) – buhalterę;
Redą Krapavickienę (gegužės 10 d.) – meistrę (AB „Klaipėdos pienas“).

55-ojo gimtadienio proga:

Virginijų Petkų (gegužės 18 d.) – operatorių;
Gražvydą Kartavičių (gegužės 4 d.) – vairuotoją-ekspeditorių;
Adolfina Kaktavičienę (gegužės 15 d.) – gamybos darbininkę;
Reginą Kindurienę (gegužės 27 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Laimą Petrilonienę (gegužės 10 d.) – pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

60-ojo gimtadienio proga:

Kęstutį Narvilą (gegužės 12 d.) – automatiką;
Antaną Makarį (gegužės 2 d.) – vairuotoją-ekspeditorių;
Virginiją Klemenienę (gegužės 18 d.) – pieno surinkėją;
Bernardą Mažeiką (gegužės 2 d.) – prekių atrinkėją;
Algirdą Žvinklį (gegužės 17 d.) – gamybos darbininkę;
Danutę Darbutienę (gegužės 8 d.) – virtuvės darbuotoją;
Vytautą Balvočių (gegužės 12 d.) – santechniką-teritorijos tvarkytoją (AB „Klaipėdos pienas“).

65-ojo gimtadienio proga:

Gražiną Norkevičienę (gegužės 11 d.) – direktorę

(UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“).

70-ojo gimtadienio proga:

Aldoną Vidmantienę (gegužės 9 d.) – aparatininkę (AB „Klaipėdos pienas“).

10 metų darbo sukakties proga:

Adolfina Kaktavičienę (gegužės 26 d.) – gamybos darbininkę;
Editą Navickaitę (gegužės 14 d.) – gamybos darbininkę;
Vytautą Budginą (gegužės 29 d.) – šaltkalvį;
Iloną Vilkienę (gegužės 22 d.) – administratorę-analitikę;
Algirdą Talmantą (gegužės 27 d.) – elektrokrautuvo vairuotoją;
Mantą Girdenį (gegužės 26 d.) – operatorių;
Algirdą Žvinklį (gegužės 27 d.) – gamybos darbininkę;
Rasą Sudarienę (gegužės 20 d.) – produkcijos atrinkėją.

15 metų darbo sukakties proga:

Almą Strimaitienę (gegužės 26 d.) – laborantę (UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“).

20 metų darbo sukakties proga:

Ramūną Budreckį (gegužės 15 d.) – aparatininką;
Rimantą Česną (gegužės 11 d.) – produkcijos atrinkėją;
Antaną Dapšį (gegužės 8 d.) – gamybos darbininką;
Jakovą Krutko (gegužės 19 d.) – gamybos darbininką;
Vytautą Sabaliauskį (gegužės 13 d.) – meistrą;
Artūrą Stasiulį (gegužės 7 d.) – produkcijos atrinkėją;
Leonidą Stončienę (gegužės 14 d.) – gamybos darbininkę;
Edmundą Zelbą (gegužės 7 d.) – produkcijos atrinkėją;
Mindaugą Daugalą (gegužės 9 d.) – vairuotoją-laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“);
Zinaidą Žutautienę (gegužės 26 d.) – laborantę (UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“).

30 metų darbo sukakties proga:

Virginijų Bušmą (gegužės 10 d.) – katilinės operatorių.

Skaniausių atostogų ledai!

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
 Tel. +370 616 06359.
 El.paštas: j.vaiciule@zpienas.lt www.lpua.lt

Redakcinė kolegija:
 Jurgita Vaičiulė
 Mindaugas Čėjauskas
 Algirdas Dačkevičius

Spausdina Šiaulių „Titnago“ spaustuovė.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995 09 23, kartą per mėnesį.
 Tiražas 2300 egz.

Dar daugiau naujienų
 ir elektroninė parduotuvė
 www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
 kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 444 22391,
 el. paštu: lpua.info@gmail.com

www.lpua.lt

